

**Curtea Supremă de Justiție**

**D E C I Z I E**

**01 februarie 2017**

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:  
Președinte – Petru Ursache,  
Judecători – Nadejda Toma, Vladimir Timofti,  
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în  
Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Dora, prin care se solicită casarea deciziei  
Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 octombrie 2016, în cauza penală în privința  
lui

***Bratan Ivan***

**Termenul de examinare a cauzei:**

- 1. 17.08.2015-26.08.2016 (prima instanță)***
- 2. 13.09.2016-25.10.2016 (instanța de apel)***
- 3. 22.12.2016-01.02.2017 (instanța de recurs)***

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Comrat din 26 august 2016, Bratan Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile înaintate de partea vătămată Stomatov Alexandr, cu privire la repararea de către Bratan Ivan a prejudiciului moral și material cauzat prin infrafracțiune, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

**2.** Potrivit sentinței s-a stabilit că Bratan Ivan, la 22 iunie 2015, aproximativ la ora 23:00, în comun cu Dermenji Ivan, aflându-se pe str. Lenin, s. Dezghingea, în fața Casei de cultură, încălcând grosolan ordinea publică, acționând cu mare curaj, au început să o insulte prin cuvinte necenzurate pe victima Stomatov Alexandr, apoi au lovit-o cu pumnii în diferite părți ale corpului, provocându-i o traumă cranio-cerebrală acută, comoție cerebrală, plăgi pe mucoasa buzei superioare și inferioare, pe suprafața exterioară a antebrațului drept, echimoze în zona parietală din stângă pe partea acoperită cu păr, cu trecere în regiunea de după pavilionul urechii stângi, în regiunea feței cu edemul țesuturilor moi, excoriații în zona obrazului drept cu trecere spre aripa nasului, din dreapta, în regiunea abdominală, care în ansamblu au dus la o dereglare de scurtă durată a sănătății și potrivit acestui criteriu au fost clasificate drept vătămare ușoară a sănătății.

**3.** Sentința a fost atacată cu apel de către avocat în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă.

În motivarea cererii apelantul a considerat că instanța, stabilind inculpatului pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare, s-a referit totodată la normele art. 34 alin. (1), 72, 82 Cod penal, deși era obligată inițial să recunoască recidiva în acțiunile inculpatului, care are antecedente penale pentru infracțiunea intenționată și doar după aceea să stabilească pedeapsa, însă potrivit dispozitivului sentinței instanța nu a recunoscut recidiva în acțiunile inculpatului, dar i-a stabilit pedeapsa ca pentru recidivă. La fel, săvârșirea infracțiunii de către inculpat în stare de recidivă nu a fost reținută de către procuror în rechizitoriu.

Totodată, apelantul a invocat dezacordul cu concluzia instanței privind existența stării de recidivă la inculpat în momentul comiterii infracțiunii, deoarece antecedentele penale, ca urmare a pronunțării sentinței de condamnare a Judecătoriei Comrat din 23.02.2015, au fost stinse pe 01.12.2015 (f.d. 53-54, vol. I).

În legătură cu acest fapt, apelantul a invocat participarea sa în calitate de apărător în cauza penală de învinuire a lui Casap M. (dosar nr. 23-1-1177-07082013), în cadrul căreia atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au reținut prezența stării de recidivă la comiterea infracțiunii, deși la momentul emiterii sentinței inculpatul avea antecedente penale nestinse, în legătură cu comiterea infracțiunii intenționate.

Suplimentar, apelantul a considerat că instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele existente la momentul examinării cauzei. Astfel, inculpatul a înaintat cererea privind examinarea cauzei în privința sa în procedura simplificată, prevăzută la art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, care a fost respinsă în urma înaintării diferitor cereri de către partea vătămată și existenței pretențiilor ultimei. În consecință, cauza a fost examinată în procedură generală, unde în cadrul audierii sale inculpatul și-a recunoscut integral vinovăția și a dat declarații respective.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 octombrie 2016, pronunțată integral la 23 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului, în temeiul art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016 (în vigoare din 09.09.2016).

**4.1.** În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că pe data de 04.10.2016, în cadrul ședinței de judecată, inculpatul a depus o cerere prin care a recunoscut săvârșirea infracțiunii incriminate și a solicitat încetarea procesului penal în privința sa, în conformitate cu prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016 (în vigoare din 09.09.2016).

Instanța de apel a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) din Legea menționată, ea se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și *inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal* și celor condamnate care sînt

caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sînt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2–9, 11 și 12.

Totodată, instanța de apel a menționat că prevederile art. 2 alin. (1) al Legii menționate instituie încetarea procesului penal la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea s v rșit  p n  la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră dec t pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpate, conform art. 2 alin. (2) al aceleiași Legi.

Instanța de apel a considerat că în cauză există temeiuri pentru aplicarea amnistiei în privința inculpatului, deoarece acesta a fost învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, infracțiune mai puțin gravă în temeiul prevederilor art. 16 Cod penal, pentru săvârșirea căreia este prevăzută pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale sau închisoare pe un termen de p n  la 5 ani.  n același context, instanța de apel a reținut constatarea, prin materialele cauzei, a faptului că inculpatul a recunoscut vinovăția, și-a exprimat căința în cele comise și nu atacase sentința at t în partea vinovăției sale, c t și a încadrării juridice a acțiunilor sale – fapt confirmat prin cererea depusă în ședința de judecată a instanței de apel.

Instanța de apel a reținut că în cauză a fost îndeplinită condiția manifestării căinței active, în contextul prevederilor art. 57 Cod penal, c nd persoana, în urma comiterii infracțiunii, a reparat prejudiciul patrimonial cauzat.

 n concluzie, instanța de apel a statuat asupra lipsei impedimentelor de aplicare a actului de amnistie în privința inculpatului, inclusiv în contextul în care în sarcina ultimului s-a reținut săvârșirea infracțiunii în stare de recidivă.

**5.** Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Dora, depus la 24 noiembrie 2016, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, în partea încetării procesului penal în privința inculpatului în legătură cu amnistierea acestuia, cu menținerea sentinței.

 n motivarea cererii depuse, recurentul a invocat inaplicabilitatea prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016 ( n vigoare din 09.09.2016), în privința inculpatului, deoarece nu au fost îndeplinite cerințele art. 1 din Legea menționată.

Recurentul a specificat că inculpatul nu a manifestat căință activă at t în cadrul urmăririi penale, c t și la judecarea cauzei; mai mult, inculpatul a refuzat să indice asupra participantului, împreună cu care a comis infracțiunea.

**6.** Pe cauză nu a fost depusă referință.

**7.** Examin nd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016 (în vigoare din 09.09.2016), *căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.*

La rândul său, art. 57 alin. (1) Cod penal stabilește că *persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.*

Raportând conținutul normelor legale menționate la materialele din dosar și argumentele recurentului, Colegiul penal consideră că ultimele sunt neîntemeiate din următoarele considerente.

Astfel, contrar celor invocate de recurent, Colegiul penal constată că inculpatul a indicat asupra participantului cu care a săvârșit infracțiunea încă la audierea sa în calitate de bănuit (f.d. 40, vol. I), la fel în calitate de învinuit (f.d. 64, vol. I), precum și ulterior, atât la judecarea cauzei în instanța de fond (f.d. 99, verso, 163 verso, vol. I), cât și în apel, unde a susținut pe deplin declarațiile depuse în fața primei instanțe (f.d. 228, vol. I).

Suplimentar, Colegiul penal constată că partea vătămată a depus o cerere, în instanța de apel, prin care a invocat lipsa pretențiilor de ordin moral și material față de inculpat (f.d. 222, vol. I).

În prezența circumstanțelor expuse, Colegiul penal conchide asupra corectitudinii soluției instanței de apel, de încetare a procesului penal în privința inculpatului în legătură cu aplicarea actului de amnistie, or condițiile pentru aplicarea actului respectiv au fost întrunite pe deplin, ceea ce denotă că argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate.

În particular, Colegiul penal constată că condiția căinței active, instituită de legiuitor la art. 57 Cod penal și necesară pentru aplicarea amnistiei în modul prevăzut de Legea nr. 210 din 29.07.2016, este îndeplinită în măsura întrunirii măcar a unei condiții din cele prevăzute la articolul menționat. La caz, după cum s-a constatat, condiția reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune a fost întrunită, astfel Colegiul penal conchide că în cauză a fost manifestată căință activă, contrar argumentelor recurentului, în partea dată concluziile instanței de apel fiind justificate.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide asupra netemeinicii motivelor invocate de recurent, precum și asupra lipsei altor motive care, examinate din oficiu, ar impune casarea deciziei atacate, din care considerente recursul declarat este apreciat ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

**DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Dora, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui ***Bratan Ivan***, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 februarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti